

تروریسم

تاکید بر جلوگیری از تکرار واقعه تروریستی راسک

«مصطفیٰ کوآکیبان» عضو پیشین کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی به حمله تروریستی راسک واکنش نشان داد. دبیرکل حزب مردم‌سالاری در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «شبخون به مقر انتظامی راسک که منجر به شهادت جمعی از مرزبانان وطن شد؛ یک اتفاق تروریسی و محکوم است. لذا با تسلیت به خانواده معظم شهدا امیدوارم مسئولان ذریربط سا معرفی بایانن، درصد رف اشکالات، تامین تجهیزات و زیرساخت‌ها و ممانعت از تکرار چنین فجایعی در سیستان و بلوچستان باشند.»

محکومیت حمله تروریستی سیستان توسط شورای امنیت

شورای امنیت سازمان ملل روز شنبه به وقت محلی با انتشار بیانیه اعلام کرد:اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد حمله تروریستی «بزدرانه» به مقر پلیس راسک در استان سیستان و بلوچستان جمهوری اسلامی ایران در ۱۵ دسامبر ۲۰۲۳ برابر با ۲۴ آذر ماه ۱۴۰۲ را که گروه «جیش العدل» مسئولیت آن را بر عهده گرفت و منجر به شهادت دلخراش ۱۱ مامور پلیس ایران و مجروح شدن ۸ نفر دیگر شد، به شدت محکوم کردند. اعضای شورای امنیت سازمان ملل در این بیانیه مراتب همدردی و تسلیت عمیق خود را به خانواده قربانیان و دولت جمهوری اسلامی ایران ابراز و برای مجروحان شفای عاجل و کامل آرزو و بار دیگر تاکید کردند: «تروریسم در همه اشکال و مظاهر آن، یکی از جدی ترین تهدیدات برای صلح و امنیت بین‌المللی است.» اعضای شورای امنیت در بیانیه خود « بر لزوم پاسخگویی عاملان، سازمان دهندگان، تامین کنندگان مالی و حامیان این اقدامات مذموم تروریستی و محاکمه آنها تاکید کردند.» اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد همچنین از همه کشورهای خواستند،« مطابق با تعهدات خود تحت قوانین بین‌المللی و قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت، به طور فعال با دولت جمهوری اسلامی ایران و سایر مراجع ذریربط در این زمینه همکاری کنند.»

اعضای شورای امنیت تاکید کردند: «هرگونه اقدام تروریستی صرف نظر از انگیزه آنها در هر کجا، هر زمان و توسط هر کسی مجرمانه و غیرقابل توجیه است.»

در بیانیه شورای امنیت سازمان ملل آمده است: آنها مجددا بر لزوم مبارزه همه کشورها با تروریسم مطابق با منشور سازمان ملل متحد و سایر تعهدات تحت قوانین بین‌المللی، از جمله حقوق بین‌الملل حقوق بشر، حقوق بین‌الملل ناهندگان و حقوق بین‌المللی بشردوستانه، با تهدیدات علیه صلح و امنیت بین‌المللی ناشی از اقدامات تروریستی تاکید کردند. شورای امنیت سازمان ملل متحد، دارای ۵ عضو دائم دارای حق وتو شامل روسیه، چین، آمریکا، انگلیس و فرانسه و ۱۰ عضو غیردائم است که ریاست شورای امنیت دورهای و طول مدت آن یک ماه است. اکنون ۱۰ عضو در ریاست فعلی شورای امنیت اسلونی، کره جنوبی، گویان، سیرالئون، الجزایر، ژاپن، سوئیس، مالت، موزامبیک و اکوادور هستند که ریاست دورهای شورای امنیت در ماه جاری دسامبر ۲۰۲۳ بر عهده کشور اکوادور است.

واکنش پاکستان به حمله تروریستی راسک

وزارت امور خارجه پاکستان در پی شهادت جمعی از نیروهای فراجا در حمله تروریستی به مقر انتظامی راسک، این حمله را «قویا» محکوم کرد. در این بیانیه که در وبگاه وزارت امور خارجه پاکستان منتشر شده، آمده است: «ما صمیمانه به خانواده قربانیان تسلیت می‌گوییم و برای مجروحان آرزوی بهبودی سریع داریم. پاکستان با دولت و ملت دوست ایران در این برهه ازدهنده و وضفناپذیر و بی‌مبستگی کامل است.»

وزارت امور خارجه پاکستان همچنین اشاره کرد که «تروریسم تهدیدی برای منطقه و برای صلح و امنیت جهانی است و باید به هر طریقی، از جمله همکاری دو جانبه و منطقه‌ای با آن مقابله شود.»

بمداد جمعه، تروریست‌ها به مقر انتظامی در شهرستان راسک حمله کردند که در این حمله تروریستی تعدادی از نیروهای فراجا به شهادت رسیدند. «شهریار حیدری»، نایب رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی ایران در پیامی با هشدار به دولت پاکستان درباره این حمله گفت: «از این نوع اقدامات کور چندین بار از سوی تروریست‌ها بزدل تکرار شده و این اتفاق اخیر نیز به دلیل عدم شرایط امنیت پایدار در کشور پاکستان بوده است.» چرا که گروهک تروریستی جیش الظلم که در پاکستان مستقر است مأمن امنی برای جذب و آموزش گروه‌های تروریستی شده است.»

دیپلماتیک

جنایت‌های اسرائیل، فجیع تر از داعش

گروه دیپلماسی: «حسین امیرعبداللهیان» روز یکشنبه در شبکه ایکس نوشت: پس از ۲۰ روز حماس نابود نشده؛ مقاومت خلع سلاح نشد؛ اسرای نظامی صهیونیست‌ها از طریق جنگ آزاد نشدند؛ طرح کوچ اجباری ساکنان غزه نتیجه‌بخش نبود.

وزیر امور خارجه تصریح کرد: علی‌رغم تداوم جنایات جنگی علیه زنان و کودکان، اکنون فلسطین پیروز قطعی این میدان نابرابر است. مقامات رژیم صهیونیستی ماکام مرتکب جنایاتی فجیع‌تر از رفتار داعش می‌شوند بلکه در کشور پاکستان بوده است.» چرا که گروهک تروریستی جیش الظلم که در پاکستان مستقر است مأمن امنی برای جذب و آموزش گروه‌های تروریستی شده است.»

یادداشت

سوال مهم بازگشت ترامپ

ادامه از صفحه ۱

واقعیت سوم، آسیب‌پذیری‌های کاندید طرف مقابل یعنی بایدن و دمکرات‌ها است. هرچند که اوضاع اقتصادی آمریکا بهبود یافته و تورم کاهش پیدا کرده است، محبوبیت بایدن، رئیس جمهوری نه تنها بالا رفته بلکه رو به نزول است و بزرگترین آسیب‌پذیری بایدن سن بالای او و نشان دادن ناتوانی‌های جسمانی متعدد در سه سال گذشته محسوب می‌شود.

به علاوه شرایط خاورمیانه و حمایت همه‌جانبه او از رژیم صهیونیستی و عمق جنایت‌های آن رژیم، به میزان رأی او آسیب رسانده است. در کنار این واقعیت‌ها، موقعیت ترامپ را نمی‌توان نادیده گرفت. او پیوسته با پایگاه اجتماعی خود در تماس بوده و با بهره‌برداری از رسانه‌های خاص، حرف‌ها و گفتمان‌های خود را به پیش می‌برد.

آنچه جلب توجه می‌کند قول‌های او برای دست‌کاری در سامانه سیاسی آمریکا، در صورت برگزیده شدن است. این قول‌ها، منظومه گفتمان ترامپ را روشن می‌کند که در آن کیش شخصیت و نگاه به خود به عنوان عنصر و موجودی ماورأ قانون برجسته است. علاوه در این منظومه گفتمانی که جنبه‌های سلبی آن، بیشتر از جنبه‌های ایجابی می‌باشند، ضدیت با تخصص و حرفه‌گری نظام دنیائی آمریکا، بسیاسر شاخص است. ترامپ با متخصصین و کارشناسان آمریکائی، اعم از دولتی و غیردولتی مخالف است. او راه‌های ساده انگارانه و نه تخصص‌گرایانه را می‌پسندد. او در عین حال می‌گوید از امکانات موجود اداری استفاده خواهد کرد و تعدادی از نظامیان ایالات متحده می‌کند قول‌های او محاکمه خواهد کرد.

در یک کلام گفتمان ترامپ تعلیق قانون اساسی آمریکا و محوریت بخشی به شخص ریاست جمهوری است. در فضای سیاسی آمریکا و گفتمان‌های ترامپ، جهت‌های گوناگونی در حال شکل‌گیری است. جهت جدی جهت تهاجمی ترامپ و دوستداران می‌باشد که به نخبگان و بخش‌هایی از نهادهای حاکمیت آمریکا می‌تازند و جهت دیگر، جهت دفاعی است که برخی از نخبگان سخت به آن مشغول‌اند.

در این جهت دفاعی دو لایه قابل تشخیص می‌باشد لایه اول، دفاع از بایدن و دمکرات‌های حاکم و کارنامه آنهاست و لایه دوم، دفاع از نهاده‌ها، قانون اساسی و کلیت نظام ایالات متحده می‌باشد. این دو لایه البته هم پوشانی دارند ولی دادن تصویر اخطار گریانه از برآمدن دوباره ترامپ، مرز و مخرج مشترک هر دو است. و جالب آنکه ترامپ، اخطار می‌دهد که نخبگان حاکم را باید دگرگون کردند و نخبه‌گان اخطار می‌دهند که بازگشت ترامپ، خطرناک است.

در این ماریج انتخاباتی و اخطار گزایی، سرنوشت سیاست و قدرت در این کشور در خور توجه است که خود اثراتی همه جانبه و جهانی دارد.

«فیلیپ زلیکوف» دیپلمات پیشین، عضو

ارشد موسسه هوور در دانشگاه استنفورد و مدیر اجرایی پیشین کمیسیون یازدهم سپتامبر در دولت‌های پنج رئیس جمهوری آمریکا در فران افروز می‌نویسد؛ جهان وارد دورانی از بحران‌های سطح بالا شده است و تقریباً در هر یک از این بحران‌ها، مردم جهان – چه آمریکایی‌ها را دوست داشته باشند یا از آنها بیزار باشند – دست کم برای سازماندهی کار، به کمک به دولت ایالات متحده چشم دوخته‌اند.

آمریکایی‌ها نمی‌توانند به این انتظار پاسخ دهند. توشه سیاست‌های موثرشان محدود است و حاکمیت معاصر ایالات متحده، از گستره و عمق توانشی – یعنی توانمندی و راه‌کار در کنار هم – برخوردار نیست. این مشکل، دهه‌هاست که وجود دارد و هر از گاهی خود را به شکل عذاب آوری نشان می‌دهد. در این پس زمینه، چه چیزی تازه است؟ دوران بحران جاری، بیش از شصت سال است که ایالات متحده و دیگر کشورهای جهان آزاد را به چالش کشیده است. باید کیفیت‌های تازه ای برای رهبری عملی را کاوید و به بهره برداری برسد.

بخش آسان کار این است که بگوییم چه باید کرد. طراحی اینکه چگونه باید آن را به انجام رساند، بخش دشوار کار است. دین راسک Dean Rusk، زمانی که وزیر امور خارجه آمریکا بود، گفت: ایده‌ها، سیاست نیستند. از این گذشته،ایده‌ها از یک نرخ مرگ و میر بالایی در همان کودکی شان برخوردارند.» همچنین وینستون چرچیل، که دولتمردی بود از او هم با تجربه تر می‌گوید: «نمید روی بال‌هایش پرواز می‌کند و کنفرانس‌های بین‌المللی پس از آن، در جاده‌های خاکی به دست‌انداز می‌افتند.»

بیشتر کاری که دولت آمریکا انجام می‌دهد، یعنی پول است و وضع مقررات. بخش‌های کمی از این دولت به عملیات سیاست، بپوزه عمل دیپلماتیک، می‌پردازند. انجام این کار، نیازمند کار تیمی است. مقام‌های آمریکایی باید در طراحی رقص‌های بین‌المللی، پیچیدگی‌های حقوقی و اجرا، همچنین تنوع گسترده‌ای از ابزارها، فرهنگ‌ها و نهادهایی که در جوامع مختلف ریشه دوانده‌اند، تسلط داشته باشند. توانایی انجام همه این کارها، همان هنری است که در ایالات متحده و بقیه جهان آزاد، رنگ می‌بازد و جای آن را ابراز نگرانی و کلیشه کوبی می‌گیرد.

توشه محدود سیاست‌گذار آمریک، یک بار دیگر خود را در نوار غزه نشان می‌دهد، جایی که کشورهای خوش نیت، تلاش دارند تا به بقای آینده غزه و حاکمیت آن کمک کنند. بی گمان در ماهه و سال‌های آینده، انتظارات تازاه ای پدید می‌آید و قابل بحث است که واشنگتن و متحدانش بتوانند به کدام یک از آنها پاسخ دهند، اما هیچ کس نمی‌خواهد به یک مشکل بپردازد و سپس ناکام شود. موفقیت را باید عینی و عملگراییه تعریف کرد. دولت‌ها

باید توانمندی‌ها و راهکارهایشان را به شکل

موثرتری روی هم بریزند. تنها در آن صورت است که می‌توانند، امیدواری‌ها را به واقعیت نزدیک سازند. هر سه شرکات مهم ضدآمریکایی در صد سال گذشته – یعنی قدرت‌های محور در جنگ دوم جهانی، کشورهای کمونیستی در دوران جنگ سرد و لیگ ضدآمریکایی امروز تحت رهبری چین، روسیه و ایران – یک هسته مشترک دارند. همه آنها، آمریکا (یا بریتانیا را در روزگار خودش)، به عنوان لنگر یک سامانه مسلط امریالی می‌دیده‌اند که تلاش کرده سد راه آرمان‌هایشان بشود. آنها، دیگر کشورهای را به احساس سرکوب شدگی داشتند، بسیج کردند. اما فراتر از آن، این شرکات‌ها هیچ طرح مادر مشترکی نداشتند. این شرکا، به ندرت به یکدیگر اعتماد داشتند و اغلب هم شبیه هم عمل نمی‌کردند.

نسل کنونی بحران‌های سطح بالا هم، چه بسا که فرو نشیند یا شاید هم وخیم تر شود. سرنوشت شرکات‌های گذشته ی ضدآمریکایی، حرارت ذهنیات خودخواهانه را سرد می‌کند و نشانگر بازسنجی‌های سریع، چرخش‌های فوری و تحولات شگفت‌انگیز، همیشه ای تاریخ، دیکتاتوری‌ها با جناح بندی‌ها دچار شکاف شده، منویات و طرح‌هایشان ناگهان

تغییر می‌کند و اغلب تحت تاثیر جزئیات و شرایطی نامرئی قرار می‌گیرند. آنچه این بار متفاوت است، اینکه افکار عمومی آمریکا، هنوز گرایش این خطرات را فهم نکرده و بنیان صنعتی کشور، بسیار باریک تر و کمتر تاب آور است. ایالات متحده، تکیه بیش از حدی بر سیاست‌هایی دارد که با قدرت نظامی بیمه می‌شوند و تمرکز نرستی هم دارند. همچنین به طور وافی برای راهبردهای عملیاتی احتملی که به جنگ نینجامد، آمادگی ندارد.

اکنون، آمریکا و متحدانش باید آماده باشند که احتمالاً چگونه در چهار جنگ مختلف درگیر خواهند شد – با چین، با ایران، با کره شمالی و با روسیه – و چگونه این خطرات می‌توانند با هم تعامل کنند. ذهنیت پیش فرض بیشتر سیاست‌گذاران غربی این است که این حریفان، تحت حاکمیت رژیم‌های اساسا منطقی و معقولی هستند که تن به ریسک دگرش‌های تند نمی‌دهند. یک سال پیش از یورش روسیه به اوکراین هم همین ذهنیت پیش فرض حاکم بود. تا یک روز پیش از حمله حماس به اسرائیل هم همین ذهنیت پیش فرض، حاکم بود. دوران کنونی، می‌تواند به خوبی یک دوره ماقبل جنگ باشد اما آمریکایی‌ها، اروپایی‌ها، ژاپنی‌ها، کره جنوبی‌ها و استرالیایی‌ها، برای

تغییر می‌کند و اغلب تحت تاثیر جزئیات و

شرایطی نامرئی قرار می‌گیرند. آنچه این بار متفاوت است، اینکه افکار عمومی آمریکا، هنوز گرایش این خطرات را فهم نکرده و بنیان صنعتی کشور، بسیار باریک تر و کمتر تاب آور است. ایالات متحده، تکیه بیش از حدی بر سیاست‌هایی دارد که با قدرت نظامی بیمه می‌شوند و تمرکز نرستی هم دارند. همچنین به طور وافی برای راهبردهای عملیاتی احتملی که به جنگ نینجامد، آمادگی ندارد.

اکنون، آمریکا و متحدانش باید آماده باشند که احتمالاً چگونه در چهار جنگ مختلف درگیر خواهند شد – با چین، با ایران، با کره شمالی و با روسیه – و چگونه این خطرات می‌توانند با هم تعامل کنند. ذهنیت پیش فرض بیشتر سیاست‌گذاران غربی این است که این حریفان، تحت حاکمیت رژیم‌های اساسا منطقی و معقولی هستند که تن به ریسک دگرش‌های تند نمی‌دهند. یک سال پیش از یورش روسیه به اوکراین هم همین ذهنیت پیش فرض حاکم بود. تا یک روز پیش از حمله حماس به اسرائیل هم همین ذهنیت پیش فرض، حاکم بود. دوران کنونی، می‌تواند به خوبی یک دوره ماقبل جنگ باشد اما آمریکایی‌ها، اروپایی‌ها، ژاپنی‌ها، کره جنوبی‌ها و استرالیایی‌ها، برای

تغییر می‌کند و اغلب تحت تاثیر جزئیات و شرایطی نامرئی قرار می‌گیرند. آنچه این بار متفاوت است، اینکه افکار عمومی آمریکا، هنوز گرایش این خطرات را فهم نکرده و بنیان صنعتی کشور، بسیار باریک تر و کمتر تاب آور است. ایالات متحده، تکیه بیش از حدی بر سیاست‌هایی دارد که با قدرت نظامی بیمه می‌شوند و تمرکز نرستی هم دارند. همچنین به طور وافی برای راهبردهای عملیاتی احتملی که به جنگ نینجامد، آمادگی ندارد.

اکنون، آمریکا و متحدانش باید آماده باشند که

ناخرسندی شدید واشنگتن از همکاری انرژی ایران و عمان

اهمیتی دارد که فراتر از ذخایر نسبی نفت و گازش می‌رود. آنچه برای همه این کشورها مهم است، موقعیت جغرافیایی راهبردی عمان است که سواحلی طولانی در خلیج عمان و دریای عرب دارد که دسترسی بی‌مانندی به بازارهای شرق و غرب را فراهم می‌آورد.

به گفتهٔ یک منبع ارشد که از نزدیک با وزارت نفت ایران کار می‌کند و سه‌طور اختصاصی سا اوایل پاریس گفت و گو می‌کرد، هدف دربرای چین در عمان این است که از زمان پدید شدن برای کسب‌کنترل بر همه گلوگاه‌های کلیدی انتقال نفت خام خاورمیانه به اروپا استفاده کند که

ال ان جی یعنی عمان. این پادشاهی همچنین یک‌هاب

بسیار حیاتی خاورمیانه برای اتحاد تحت رهبری آمریکا و نیز اتحاد چین – روسیه است.

عمان اکنون در میان ده تامین‌کننده برتر ال ان جی جهان قرار دارد و صادراتش در اوایل گذشته به ۱٫۱۶ میلیون تن متریک رسید. قرارداد اوایل گذشته با شرکت بی، بی، موجب می‌شود که این عون غربی نفت و گاز، از سال ۲۰۲۶ به مدت ۹ سال، سالانه یک میلیون تن متریک از عمان ال ان جی دریافت کند که هم برای اتحاد چین و رهبری آمریکا و هم برای اتحاد چین – روسیه، عمان

فاران افروز بررسی کرد

آسیب‌پذیری آمریکا در تنش‌های خاورمیانه

دوجانبه تشدید شده، شهرک‌های اسرائیلی میان، دولت و رسانه‌های چین، ایران و کره شمالی، برای جنگ بسیج می‌شوند. روسیه هم که جنگ را آغاز کرده و برای یک جنگ طولانی آماده می‌شود. سطح کنونی منازعه در جهان، در بالاترین سطح یک نسل گذشته خود قرار دارد. کافی است به منطقه اطراف باریکه غزه نگاه کنید.

۷۵ سال است که نوار غزه، یک مشکل سیاسی بین‌المللی است. از سال ۱۹۴۸، اهداف بین‌المللی روشن و محدود بوده است: به فلسطینی‌ها کمک کنید و از جنگ جلوگیری کنید. یک پیشنهاد مشترک برای آینده غزه، که آمریکا هم بتواند از آن حمایت کند، این است که از جنگ کنونی برای تثبیت یک حکومت خودگردان که دوباره پیکربندی شده، استفاده شود.

حکومت خودگردان تازه، توانمندتر و مشروع تر از حکومتی است که اکنون در کرانه غربی مستقر است. این حکومت، جایگزین حماس خواهد شد و پیشسروی به سمت یک راه حل دولتی را تجدید خواهد کرد. این یعنی احیای همان هدفی که پس از ۲۰۰۵ مطرح بود. اما چگونگی پیاده شدن این راهبرد، اکنون بسیار دشوارتر شده است. هراس و انزجار مردمش در آرزوی آن هستند.

نیازی به استفاده از مسیرهای دیگری همچون Cape of Good Hope (که بسیار گرانتر و از نظر دریایی چالش برانگیزتر است) و مسیر تنگه هرمز (که از نظر سیاسی حساس است) ندارد.

عمان برای یکن یک بهره‌کلیدی دیگر هم دارد: توانمندکردن عامل منطقه ای خود یعنی ایران تا سرانجام تجارت کلاس جهانی ال ان جی خود را که مشتری اصلی اش هم چین خواهد بود، سر پا سازد. برنامه این است که ایران دست کم ۲۵ درصد ظرفیت تولیدی ال ان جی عمان در کارخانه قلیهات Qalhat را تامین کند.

ایروانی در گفت‌وگو با نیوزویک تشریح کرد

افزایش هزینه‌های آمریکا برای حمایت از اسرائیل

ندارد اما در بالاترین سطح آمادگی برای واکنش به هر تهدیدی و دفاع از کشور، اتباع و منافعش می‌باشد.

نشریه نیوزویک سواد دیگری درباره شهادت سردار قاسم سلیمانی در ژانویه ۲۰۲۰ (۵ دی ماه ۱۳۹۹) و قول انتقام از آمریکا و ارتباط حیات به نیروهای آمریکایی در عراق و سوریه به این موضوع برغم اظهارات مقامات جمهوری اسلامی ایران مبنی بر دستور ندادن به این گروه‌ها و احتمال انتخاب مسیر تنش‌تر از سوی آمریکا همانند سال قبل پرسید.

سفیر ایران در سازمان ملل در پاسخ گفت: به نظر ما آمریکا باید یک بازنگری اساسی در راهبرد امنیت ملی خود در قبال منطقه خاورمیانه داشته باشد. ۲۲ سال قبل آمریکا با مجوز شورای امنیت به افغانستان لشکر کشی کرد تا القاعده و طالبان را نابود کند. نتیجه آن چه شد؟ هزاران میلیارد هزینه مادی، چند هزار کشته و معلول جنگی، شکست اعتبار ارتش و ساختار اطلاعاتی آمریکا و در نهایت توافق با طالبان برای بازگشت مجدد آنها به قدرت در افغانستان.همین اتفاق در عراق افتاده است. ۲۰ سال قبل بدون مجوز شورای امنیت به عراق لشکر کشی کرد تا حکومت صدام را سرنگون و با دولت سازی و ملت سازی از عراق یک الگو برای منطقه بسازد.

تصویرشان این بود با نفرتی که در میان مردم عراق نسبت به جنایات صدام وجود دارد، از نیروهای آمریکایی به عنوان ناجی عراق و مردم این کشور استقبال شود اما نتیجه آن چه شد؟ بیش از خساراتی که در افغانستان بر آنها وارد شد، در عراق متحمل شدند. همین اتفاق در سوریه هم خواهد افتاد.راه حل در اصلاح درک شناختی است.

زما زمانی که فکر کنند این مقاومت در برابر آنها به دستور ایران یا جای دیگری است نمی‌توانند مشکل را حل کنند.

تصور کردند با ترور فرمانده نیروی قدس سپه‌ا پاسداران ایران، منابع بر سر راهشان برطرف می‌شود اما نه تنها این اتفاق نیفتاد، بلکه قریب آنها، بیش از گذشته در معرض مخاطره امن قرار گرفت.